

2/2021

SMOLENICKÝ POSOL

FARSKÝ ČASOPIS
XXI. ročník
27. 6. 2021 na 13. nedeľu
v Cezročnom období

✿ EUCHARISTICKÁ PROCESIA
na slávnosť Božieho Tela

✿ ROZHOVOR
s vdp. Vladimírom Kišom

✿ BIBLICKÁ OLYMPIÁDA
na tému Z tmy do svetla

✿ ZMENY VO FARNOSTI
odchod vdp. Vladimíra Kiša
a príchod vdp. Milana Červeňanského

Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi sa ľudovo nazýva aj slávnosť Božieho Tela. Býva spojená s eucharistickou procesiou.

foto iš

Duchovní otcovia

IVANA ŠTIBRANÁ

Jún je mesiac bohatý na sviatky a slávenia. Začali sme slávnosťou Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi, pár dní na to bola Slávnosť Najsvätejšieho Srdca Ježišovho a hneď na druhý deň spomienka Nepoškvrneného Srdca Preblahoslavenej Panny Márie. V júni slávime aj narodenie sv. Jána Krstiteľa, patróna našej arcidiecézy. Mesiac ukončíme slávnosťou svätých Petra a Pavla. Okrem toho sme mali v liturgickom kalendári aj niekoľko zaujímavých spomienok: sv. Justína, sv. Alojza Gonzágu, či sv. Ireneja.

Akoby jún bol akosi viac zameraný na vzory mužov a otcov. Tento aspekt zvýrazňuje aj Deň otcov v bežnom kalendári.

K dôležitým júnovým udalostiam patria každoročne aj vysviacky nových kňazov a diakonov. Podľa správy uverejnenej na stránke tkkbs.sk, je na Slovensku vysvätených 29 nových kňazov. Veľa? Málo? Nielen počty sú

dôležité... Aj naša farnosť má už niekoľkoročný deficit bohoslovcov. Povolanie je Boží dar a Boh nám tieto dary celkom iste dáva aj dnes. Len ich treba objaviť a rozvíjať... Okrem našej modlitby za kňazov a duchovné povolania, sú to celkom iste práve živé vzory duchovných otcov, kňazov, ktorí dokážu zasieť semienko túžby po kňazskom živote u mladého muža.

Kňaz, pán farár, je pre farnosť viac než len vybavovateľ sviatostného servisu. Viac, než len úradník alebo manažér. Je zo všetkého trochu. Ale prvoradé je jeho osobné povolanie, ktoré mu Pán dal a ktoré neustále oživuje a aktualizuje.

Dobří kňazi sú aj šťastní kňazi. Alebo šťastní kňazi sú aj dobrí kňazi? Dalo by sa takto uvažovať aj o iných povolaniach. Ak človek nájde svoje povolanie, nájde aj šťastie. Samozrejme prichádzajú aj ťažkosti, ale ani to sa so šťastím nevylyčuje.

Veľadôstojný pán farár, duchovný otec, brat Vladimír!

Ďakujeme za čas, ktorý sme mohli prežiť spoločne, od februára 2019 do júla 2021. Toto obdobie bolo poznačené z veľkej časti karanténou a obmedzenými možnosťami verejného slávenia sv. omší. Boli ste pre nás príkladom, ako nepodliehať povrchnosti, veci nepodceňovať, ani nepreceňovať. Vyváženosť bola Vašou silnou stránkou v starostlivosti o farnosť a farníkov, jednotlivcov i spoločenstvá. Svoju lásku k liturgii ste každodenne prenášali do dôstojného slávenia sv. omší.

Ďakujeme aj za mnohé vylepšenia farského časopisu a odborné rady.

Želáme Vám, aby ste zostali šťastným a dobrým kňazom a svoje dary od Pána mohli rozvíjať ešte účinnejšie. K tomu pevné zdravie a pomoc Panny Márie želajú

redakčná rada a farníci

EDITORIÁL

Pamäť. Neraz si povzdychneme, že zase sme na čosi zabudli. A to by nám mala pamäť, podľa veku, ešte celkom dobre slúžiť. Starší si veľa pamätajú z minulosti, no akosi rýchlo z pamäti vypadáva to, čo sa stalo dnes. Deti sa neraz prídu v škole ospravedlniť, že si zabudli napísať domácu úlohu. Všetci máme s pamäťou nejaký problém. Ukladajú sa nám tam pekné veci, na ktoré radi spomíname, ale aj tie, na ktoré by sme radi zabudli. A tak aj zabúdanie je akýmsi prejavom milosrdenstva našej pamäti. Rozlúčky bývajú ťažké. Pretože stopy v pamäti sú ešte príliš čerstvé. A ak sú to pekné veci, neradi sa ich vzdávame. Nechce sa nám lúčiť s príjemnou istotou a riskovať neistotu.

Naša viera prameniaca z Božieho slova, nás učí, že „tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré.“ (Rim 8, 28a) Apoštol Pavol pokračuje: „Čo k tomu dodať? Ak je Boh za nás, kto je proti nám?“ (Rim 8, 31).

Ak hľadáte upokojenie mysle a novú nádej, prečítajte si 8. kapitolu Listu Rimanom. Ak nezabudnete...:-)

redakčná rada

SMOLENICKÝ POSOL

Farský časopis Smolenický posol

vydáva Rímskokatolícky farský úrad v Smoleniciach.

Redakčná rada:

Emília Bihariová (in memoriam),

Miroslava Gregušová,

Marianna Hudcovičová,

Darina Jajcayová,

Ján Jakubec,

Ivana Janáčková,

Vladimír Kiš,

Júlia Rakovská,

Ivana Štibraná.

Cenzor:

Vladimír Kiš.

S cirkevným schválením
Arcibiskupského úradu v Trnave
10. decembra 2013, č. 8976/13.
NIHIL OBSTAT.

Vdp. Vladimírovi Kišovi na rozlúčku

ČAS MÁ SVOJ DOMOV

JÚLIA RAKOVSKÁ

Povedz mi, že máš chvíľu čas
alebo zostaň kdesi vprostred leta.
Sú stopy, ktoré žijú v nás,
cestička k bránke si ich zapamätá.

-
Ktovie, či jeseň zastaví
a pripomenie tvoje slová z kázne.
Tak ako lampa z púpavy
svieti len krátko, na druhý deň zhasne.

-
A najviac bolí, čoho niet.
Čas má svoj domov na kostolnej veži
alebo v hlávkach margariet...
Dnes je jún, ale v našich srdciach sneží.

SESTRA ANNA MÁRIA OCD SLÁVI JUBILEUM

Dňa 2. 7. 2021 si naša rodáčka – rehoľná sestra z Rádu bosých karmelitánok, Anna Mária (Deniska) Slováková OCD pripomína 20 rokov od zloženia večných sľubov. Za dar jej povolania môžeme poďakovať pri sv. omši 4. 7. 2021 v Neštichu. Určite sme – ako farnosť – v jej srdci a zároveň sme zahrnutí aj v jej modlitbách a v modlitbách celej komunity. Spomeňme si aj my a sprevádzajme ju svojimi modlitbami na jej ceste rehoľného života.

Zmeny vo farnosti a v dekanáte

IVANA ŠTIBRANÁ

Bývalí farári farnosti Smolenice, ktorí boli zároveň i dekanmi: vdp. Patrik Bacigál, vsdp. Peter Šimko a vdp. Vladimír Kiš. Foto iš

Od 1. 7. 2021 je menovaný farárom farnosti Smolenice vdp. Milan Červeňanský, assessor, a dekanom sa stáva vsdp. Mons. Stanislav Vojtko, kanonik kantor, ktorý je zároveň menovaný farárom farnosti Horné Orešany, odkiaľ k nám prichádza vdp. Červeňanský. Podobné presuny sa uskutočnili, keď v roku 2015 k nám prišiel vsdp. Šimko z Horných Orešian, kde bol farárom a dekanom. Nie je pravidlom, že by dekan musel byť vo farnosti Smo-

lenice, hoci sme smolenický dekanát. Smolenickí farári, ktorí boli zároveň dekanmi, boli v novodobej histórii nášho dekanátu vytvoreného v roku 2009 iba traja. Po vdp. Bacigálovi, ktorý pôsobil v Smoleniciach v rokoch 2000 – 2013, bol do roku 2014 farárom vdp. Samuel Sádecký, po ňom do roku 2015 vdp. Juraj Schindler a v roku 2015 k nám prišiel vsdp. Peter Šimko už ako dekan z farnosti Horné Orešany. V rokoch 2016 –

Ku kňazstvu

PRIPRAVILA ELEONÓRA ČURAJOVÁ

*Kňazstvo veľký Boží dar.
Pre človeka ako radar,
ktorý život ochraňuje,
k večnosti ho usmerňuje.*

*Vieru, nádej, lásku vlieva,
svieti, keď sa v duši stmieva,
balzam kladie na rany,
lebo hriech ju neraz raní.*

*Sprostredkuje Božiu milosť
a rozdáva čistú radosť,
večnej pravde vyučuje,
cestu k spáse vyznačuje.*

*Za kňazov sa poďakujeme,
Pána Boha oslavujeme,
modlíme sa vrúcne za nich,
skrže Cirkve vyvolených.*

Mons. Imrich Polák

2019 bol v Smoleniciach aj kaplán vdp. Peter Švec. Po odchode vsdp. Šimka v roku 2019 bol menovaný farárom i dekanom vdp. Vladimír Kiš. Na žiadosť arcibiskupa Mons. Zvolenského odchádza do Bratislavskej arcidiecézy, do farnosti Rohožník. Všetkým želáme na nových miestach a pozíciách veľa múdrosti, trpezlivosti, ale aj duchovnej sviežosti a vyprosujeme Božiu pomoc.

BIBLICKÁ OLYMPIÁDA 2021

IVANA ŠTIBRANÁ

Ivana Štibraná a víťazi dekanátneho kola Biblickej olympiády, Miriam Hužovičová, Anna Sedláková a Michal Zvonár.

Foto Vladimír Kiš

19. ročník Biblickej olympiády sa konal po prvýkrát on-line. Naši mladí biblisti sa nezľakli ani toho, že budú vypracovávať úlohy z domu od počítača, a pustili sa do štúdia. Tento rok bolo potrebné nastudovať knihy Exodus, Jonáš a Evanjelium podľa Jána. Spoločná téma kníh bola Z tmy do svetla.

V dekanátnom kole získali Anička, Mirka a Miško 1. miesto. Pre Miška to bolo na základnej škole posledné biblické súťaženie, ale veríme, že bude pokračovať úspešne aj na strednej škole.

No a tí, čo zostávame, sa tešíme na nové posily, na ďalší ročník Biblickej olympiády, ďalšie súťaženie a spoznávanie krásy Božieho slova, jedného z prameňov našej viery.

Liturgista so záľubou v typografii, vdp. Vladimír Kiš

ZHOVÁRALA SA MARIANNA HUDCOVIČOVÁ

Dekan, farár, vysokoškolský pedagóg Mgr. Vladimír Kiš bol v smolenickej farnosti od februára 2019 do júna 2021. Ponúkol nám rozhovor, ktorý Vám radi sprostredkujeme. Dúfame, že bude príjemným a inšpirujúcim čítaním.

Kto je Váš obľúbený svätec, čím Vás inšpiruje?

Nech rozmýšľam, ako rozmýšľam, myslím, že mi vždy príde najprv na um sv. František. Už dávno v mladosti ma očaril príklad jeho jednoduchého života a úprimnosti, očarilo ma tiež miesto, kde žil – teda Assisi –, kde som sa niekoľkokrát už ocitol (a verím, že sa tam ešte dostanem). Jeho blízkosť obyčajnému životu ľudí, bratské spoločenstvo, duchovné priateľstvo voči sv. Kláre... Ďalej si spomínam na veľmi silný moment, a zároveň jednu z prvých veľkých udalostí môjho pobytu v Ríme, ktorým bolo svätorečenie pôvodom židovky, filozofky, karmelitánky a mučienice Terézie Benedikty z Kríža (možno ju poznáte skôr pod jej civilným menom Edita Steinová). No a v neposlednom rade brat Karol Foucauld, vášnivý nasledovník Ježišovho skrytého života v Nazarete, a ešte brat Roger z Taizé, objaviteľ sviežeho prameňa evanjelia pre súčasný svet.

Zanedlho po Vašom príchode do Smoleníc sa začal meniť formát farských oznamov, dozvedeli sme sa, že máte rád typografiu. Čím Vás očarila?

Hoci to vyznie úsmevne, spomínam si na istý opakujúci sa moment z detstva – chýbajúca bodka na obyčajnom i, keď je pred ním f. Napríklad aj v samotnom slove typografia. Všimli ste si to tiež? Teda záleží od použitého písma. Už vtedy som typografiu podvedome vnímal, hoci som to slovo ešte nepoznal. Nadobúdala som však úctu ku knihám, lebo som pozoroval, ako sa v tlačenom texte snúbi čosi umelecké aj technické. Typografia je totiž priam veda o sadzbe textu. Ak sa pri konkrétnom texte pýtate, čo len by na ňom malo byť také zvláštne, je to

Vdp. Vladimír Kiš

foto iš

znakom, že je dobre a pekne vysádzaný. A to ma baví, robiť niečo tak nenápadné, ako je oku lahodiaci text, pri ktorom Vám nevtráta v hlave otázka: „Čo mi to pri pohľade na tento text vadí?!“ Naša moderná doba počítačov prináša veľa príležitostí vytvárať dokumenty, úradné listiny, či dokonca brožúry a knižky – veľmi často takpovediac podomácky, amatérsky – a to sa odráža mnohostranne na ich kvalite. Keď ešte dovoľíme povrchnosť – „Veď si to len málokto všimne!“ – náš vkus dostáva riadne podpásovky. Ako pri počúvaní podpriemernej hudby či pozeraní lacnej zábavy.

V kňazskom seminári v Bratislave prednášate liturgiu, ako vnímate prax, liturgické slávenia obradov v tejto dobe? Ste teoretik aj praktik v tejto oblasti.

Myslím, že v liturgii je to podobné, ako v známom príbehu: či podať núdznemu rybu, alebo ho naučiť loviť ryby? Nezriedka sa medzi študentami stretám s priamymi otázkami typu „Kedy si treba kľaknúť, koľko má byť sviec na oltári, aké modlitby sa môžu

použiť...“ Na krátke otázky však zvyknem dávať dlhšie odpovede, lebo túžim, aby sa učili objavovať riešenia sami, po zrelej úvahe vedúcej k poznaniu, prečo nejaký predpis existuje, teda aký je zmysel daného úkonu či modlitby. Mal som možnosť študovať na vynikajúcom Pápežskom liturgickom inštitúte sv. Anzelma v Ríme, kde sme sa naučili vnímať liturgiu vo svetle jej vývoja od prvých čias kresťanstva až po Cirkev zasadenú do našej modernej doby. Som teda teoretik v prospech zmysluplnej praxe :-). Pozvanie k práci na poli liturgie prichádza aj v tomto období, možno už čoskoro sa to stane zrejmejším...

Každý kňaz vie, že prichádza do farnosti iba na určitý čas. Aký je to pocit?

Je to asi vždy jedinečný pocit, na ktorý sa snažím nemyslieť, lebo odchádzanie je otázka zväčša budúcnosti a lepšie je žiť pre prítomnosť.

Zaskočilo Vás preloženie po neceľom dva a pol roku?

Áno aj nie. Premýšľal som posledné

Vdp. Vladimír Kiš odchádza k 1. 7. 2021. Vyžiadal si ho Mons. Zvolenský do Bratislavskej arcidiecézy v rámci výmeny kňazov. Odchádza do farnosti Rohožník a čakajú ho aj nové úlohy vyplývajúce z jeho odbornosti liturgistu.

foto iš

mesiače intenzívnejšie o sebe, o svojom mieste v službe Cirkvi, aj konkrétne tej trnavskej (vrátane služby dekana) a smolenickej. No potom, s odstupom dlhšieho času a úplne nečakane, prišlo oslovenie od bratislavského arcibiskupa, na ktoré som po modlitbách, premýšľaní, porade odpovedal pozitívne. Hoci aj s veľkou lútosťou voči Vám, čo môžem ešte intenzívnejšie cítiť v ostatných dňoch. Nie všedné poznanie, že Boh sa o nás stará spôsobom, ktorý si sami nevymyslíme, je však pre mňa zdrojom pokoja, napriek úprimnému smútku z odchodu a prirodzenej neistoty z nových vecí a ľudí...

Ak by ste mali možnosť zmeniť niektoré svoje rozhodnutia počas pôsobenia v našej farnosti, zmenili by ste?

To mám byť teraz ako generál po boji? :-) Z pohľadu dneška by sa dalo všeličo robiť inak, ale to by som už

nebol ja, so všetkými svojimi obmedzeniami a slabosťami, so svojou povahou. Vedel som o tejto farnosti, že je významná, dobrá. Vedel som to už na základe kňazov, ktorí odtiaľto pochádzajú, i tých, ktorí tu pôsobili. A moja služba vo farnosti toto poznanie rozšírila o svedectvo „obyčajných“ ľudí, ktorí sú jej bohatstvom. Niektorí nás už predišli do večnosti a dúfam v ich príhovor, ďalší zostávajú a dúfam vo Vaš príklad, modlitby a vytrvalosť v dobrom... Ako som už povedal, všeličo by som na svojom pôsobení vo farnosti zmenil. No čas strávený medzi Vami by som veru nevymenil za nič...

Všetci budeme spomínať na obdobie pandémie. Ako ste toto ťažké obdobie vnímali ako farár? Čo ste sa pri tom naučili?

O pandémie ste odo mňa počúvali veľa. A viete, že ju beriem vážne, ale vôbec nie tragicky. Ani som sa nepozeral na toto obdobie z pohľadu nejakých Božích trestov. Boh sa na nás pozerá s láskou (neraz o tom čítame v evanjeliu), ktorá vie, kedy byť aj prísnejšou, no ešte viac milosrdnou. Preto som presvedčený, že sme počas pandémie mohli rásť a dozrievať, presne podľa slov sv. Pavla: „tým, čo milujú Boha, všetko slúži na dobré“.

Život správcu farnosti je bohatý na rôzne úlohy spojené so slávením liturgie, opravou kostola, fary, pastoračiou všetkých vekových kategórií. Ako by ste zrekapitulovali túto oblasť počas Vášho krátkeho pôsobenia?

Prišiel som z fungujúcej farnosti do fungujúcej farnosti. V istom zmysle som sa na to mohol spoľahnúť a niektoré veci hneď riešiť. Veď som tu našiel fungujúce spoločenstvá a aktivity. Zvyčajne až dlhšie pôsobenie vo farnosti ukáže skutočné potreby a možnosti ich napĺňania. Moje pôsobenie tiež akoby bolo v mnohom skrátené o čas pandémie. Niektorí z Vás sa však verne venujete duchovným či materiálnym potrebám farnosti. A to je nesmierne potrebné popri tom, čo

môže robiť kňaz. Sami však viete, aké je dôležité, aby sa to dialo v spolupráci a vzájomnom rešpekte. Neraz ma, paradoxne, oberal o možnosti Vaš tradičný rešpekt :-) voči mne ako kňazovi (alebo presnejšie predstave, aký by kňaz mal byť), čo mohlo niekedy brániť porozumeniu hlbších dôvodov na pozitívny posun v pastoračii aj v duchovnom živote. Ale uznávam, že som niektoré veci málo komunikoval a vysvetľoval... Z môjho pohľadu by bolo čo robiť aj po materiálnej stránke. Špecifikom je farská budova, ktorá by si po desaťročiach zaslúžila komplexnejší „reštart“ pre možnosti pastoračie i ubytovania. No a to nehovorím o starej fare a jej dôležitosti z celospoločenského hľadiska. Spomeniem však radostnú postupnú obnovu kostola v Neštichu i napríklad kaplnky sv. Vendelína. To je Vaša vizitka a patrí Vám za to veľká vďaka. Ako aj za mnohé ďalšie služby, projekty a pomoc, ktoré sa sem nezmestia, ale farnosť je na ne naozaj bohatá. Prichádza mi na um napríklad čítanie Svätého písma s tematickými letáčikmi, ktoré nám ukončila pandémia. Doma sme však mohli pokračovať, čo poviete? ;-)

Čo by ste radi povedali ako pastier svojmu smolenickému spoločenstvu?

Záleží mi na Vás. A nezmení sa to ani tým, že odchádzam. Je to zvláštne, že to na oboch stranách môžeme viac pochopiť a vyjadriť práve vtedy, keď sa niečo spoločné končí. Som naplnený vďačnosťou, že som mohol byť medzi Vami – trochu pastierom aj ovečkou, trochu otcom aj bratom, trochu veriacim aj hľadajúcim, trochu domácim aj pútnikom... Prajem Vám, aby ste boli šťastní – nie nejako lacno, a ani nie len tu na zemi – raz tak úplne, trvalo... Neubránim sa použiť, s láskavým dovolením, slová pána dekana Mrvu: „Do videnia v nebi!“ Modlite sa za mňa, aby som sa tam dostal aj ja. Určite Vás tam neobídeme...

Za rozhovor ďakujem

Marianna Hudcovičová

Procesia ako prejav úcty k Eucharistii

IVANA ŠTIBRANÁ

Tohtoročná slávnosť Njasvätejšieho Kristovho Tela a Krvi pripadla na 3. júna. Počasie i o čosi priaznivejšia situácia a oranžová farba Covid automatu nám umožnili konanie Eucharistickej procesie okolo kostola, ako býva zvykom.

Tradiciu si udržiavajú aj oltáriky a ich zhotovitelia. Dá sa povedať, že táto úloha sa dedí v rodinách, ktoré zabezpečovali prípravu oltárov ešte v čase, keď bývala procesia po hlavnej ulici.

Táto tradícia nie je len smolenická alebo slovenská. Túto úctu k Eucharistii preukazujú vo väčšine katolíckych krajin.

Kódex kánonického práva ukladá biskupom v kán. 944:

§1: „Kde je to podľa úsudku diecézneho biskupa možné, ako verejné svedectvo úcty voči najsvätejšej Eucharistii, najmä na slávnosť Kristovho tela a krvi, sa má konať procesia, vedená po verejných cestách.“

§ 2: „Je úlohou diecézneho biskupa vydať nariadenia o procesiách, ktorými sa má postarať o účasť na nich a o ich dôstojnosť.“

Sviatok zaviedol v roku 1264 pápež Urban IV. a spája sa aj s možnosťou získania úplných odpustkov. Veriaci, ktorý sa zúčastní na recitovaní alebo speve hymnu *Tantum ergo* – Ctime túto Sviatosť slávnou, môže získať za obvyklých podmienok úplné odpustky.

Štyri oltáriky symbolizujú štyri svetové strany. Požehnanie má obsiahnúť všetko a všetkých.

Tradií spojených s týmto sviatkom je viacej. Jednou z nich je i rozsypanie lupienkov pred Eucharistiou dievčatami, predovšetkým prvopríjímajúcimi. Trápi nás, a niekedy i starších veriacich pohorší, ak deti zúčastnené na procesii nevedia odolať hre s lupienkami, či zabávaniu sa.

Súvisí to vo veľkej miere s celkovou výchovou k aktívnej účasti na sv. omši, ktorá začína prítomnosťou v kostole. Boh pozná našu biedu...

Pri každom oltáriku kňaz prednesie predpísané modlitby a texty a udelí požehnanie.

foto iš

V osobnejšej rovine sa dá o tomto krásnom sviatku uvažovať ako o sviatku intímneho vzťahu Boha k človeku. Všetci prijímame rovnako Eucharistického Krista, je to však jedinečný a osobný spôsob, ktorým Ježiš k človeku prichádza.

Symbolika procesie je aj v putovaní. Sme na ceste. Či už vo svete, kde máme vydávať svedectvo o Ježišovi, ktorého v tento deň prinášame do ulíc, alebo aj v zmysle naplnenia nášho života – raz vo večnosti.

V minulosti sa procesie spájali aj s určitým deklarováním príslušnosti k niektorým katolíckym združeniam či cechom. V procesii sa niesli vlajky, členovia združenia mohli mať rovnosaty, alebo bežným oblečením bol kroj, na túto príležitosť mohol byť slávnostnejší. V sprievode nechýbala dychovka či hasiči.

V mnohých mestách a krajinách sa udržiava táto tradičná národopisno-kultúrna rovina procesií. Istým spôsobom je jednoduchšie dodržať tradíciu. Stačí na to dobrá organizácia a dodržanie vonkajšej formy. Duša si však žiada viac než len formu.

Prílišné ulpievanie na tradícii náš môže brzdiť v duchovnom napredo-

Kňaz udeľuje požehnanie s monštranciou, v ktorej je uložená Eucharistia. Monštrancia sa používa na verejné vystavenie Oltárnej Sviatosti asi od 14. storočia.

foto iš

vaní, v schopnosti vnímať, čo nám chce Pán Boh povedať dnes, v tomto čase a v tejto situácii. Je preto dobre odlíšiť, čo je len zvyk, ktorého obsah sa kamsi vytratil, a čo je skutočný

Procesia k Božskému Srdcu v roku 1939

PRIPRAVILA ELEONÓRA ČURAJOVÁ

Krátko po slávnosti Božieho Tela sa slávi Najsvätejšie Srdce Ježišovo a Nepoškvrnené Srdce Panny Márie. Pri tejto príležitosti sa konala procesia, pri ktorej niesli slobodné dievčatá a chlapci ovenčené sochy Božského Srdca a Nepoškvrneného Srdca Panny Márie.

foto archív Eleonóra Čurajová

Liturgické texty sú tematicky zamerané na ustanovenie Eucharistie a prikázanie lásky.

foto iš

klenot ukrytý pod nánosom zvykov a zaužívaných schém.

Úcta k Eucharistii vyjadrená procesiou nie je záležitosť tradície a zvykov. Je to veľmi aktuálna, súčasná a atraktívna forma prejavu úcty k Eucharistii, ak sa snažíme preniknúť k jej podstate a Bohu dovolíme priblížiť sa k nám. V tomto čase a v týchto podmienkach.

Prijímanie Eucharistie je osobným úkonom a posvätnom medzi človekom a Bohom.

foto iš

Jeden z tohtoročných oltárikov. Umiestnený pri kostole. Monštrancia svojim tvarom pripomína slnko. Iným typom sú tzv. architektonické monštrancie, pripomínajúce chrám.

foto iš

Rok 1939

č. Obnovenie tradície

Kráska Panny Márie nesú kláza Pavla Selenky
Melinka Karimová, pán Josef Roháč

Srdce k Srdcu a prosť Ján Kuršák, Michal Šindler
a Karel Šindler

Tip na knižku pre deti

Neopísateľný

100 zamyslení o Bohu a vede

Autor: Louie Giglio a Tama Fortnerová

Vydavateľstvo: Kumran.sk 2017

Knižka ma v kníhkupectve zaujala už svojou obálkou. Je na nej farebný obrázok sveta. Je menšieho formátu približne A5, dobre sa drží v rukách. Zmestí sa aj do batoha, nezaberie veľa miesta. Nepoškodí sa rýchlo, pretože je v tvrdých doskách na veľmi kvalitnom papieri.

Autori napísali knihu pre deti, aby im ukázali, nad čím všetkým môžu zo svojho detského pohľadu žasnúť. Pričom štruktúra vychádza z tém, ktoré sú deťom blízke: zvieratá, zem, vesmír a ľudia.

Knižka je rozdelená do 100 kapitol, každá sa zaoberá konkrétnou zaujímavosťou. Kapitoly majú netradičné názvy: Na Saturne si nepostojíš, Keď hviezdy umierajú, Tá správna veľkosť, atď. Zaujala ma napr. 9. kapitola, ktorá má názov Rozhýb kosti! Pod nadpisom je vždy úryvok zo Sv.Písma, po ktorom nasleduje text, ktorý zaují-

MARIANNA HUDCOVIČOVÁ

mavo opisuje danú tému. V tejto časti autor spomína, že máme 206 kostí a viac než polovica z nich sa nachádza v rukách a chodidlách. Najdlhšou je stehenná kosť a najmenšou strmieňok, ktorý sa nachádza v strednom uchu. V texte je vždy previazanie zaujímavosti s vierou, určitým impulzom na ďakovanie, žasnutie nad Božími dielami. Pod textom je veta, ktorá by mohla byť námetom na modlitbu. V tomto prípade je prosba: „Pane, ukáž mi, ako si udržím kosti viery, aby som vždy dokázal stáť pevne!“

Celá časť končí podnadpisom Žasni, v ktorom autori končia tému zaujímavosťou. Napr. 15. kapitola je venovaná Slnku. V časti Žasni sa dočítame: „Aké veľké je Slnko? Predstav si, že do Slnka sa zmestí asi milión zemegulí. To je toľko zemegulí, koľko golfových loptičiek sa vojde do jedného autobusu.“

Knižka je doplnená mnohými ilustráciami a je napísaná pre deti veľmi prívetivým kamarátskym jazykom. Odporúčaný vek je 8 – 13 rokov.

Krsty a sobáše

Od začiatku roka boli zatiaľ dva sobáše a pokrstených (vrátane dnešnej nedele) bolo desať detí. Pohrebov v tomto roku bolo doteraz 16.

Ostatné pohreby

26. 4. 2021 (36 r.)	Petra Holomková
20. 5. 2021 (73 r.)	Damián Ostrožlík
8. 6. 2021 (69 r.)	Július Dobrovodský
9. 6. 2021 (93 r.)	Ján Špačinský
18. 6. 2021 (86 r.)	Štefan Dvorčák

Requiescant in pace! Nech odpočívajú v pokoji!

pixabay

Dobré správy

MIROSLAVA GREGUŠOVÁ

Z televízie, z rádia, z tlače a vlastne odvšadiaľ sa na nás valia informácie a správy. V poslednej dobe nie príliš dobré. A to ešte nie je všetko. Doma sa vám pokazí práčka, pred nosom vám ujde autobus, letí nad vami vták, no a niečo na vás spustí. Často už ani nečakáme, že sa niečo dobré stane.

Nedávno som vypočula rozhovor mojich kolegyň. „Dnes na zastávke spadol dedko a rozbil si koleno a silne udrel ruku.“ Ešte ani nedokončila a druhá kolegyňa hovorí: „No určite mu nikto nepomohol, ľudia sú nevšímaví a sebeckí.“ Prvá kolegyňa hovorí: „Ale nie, práve mu ľudia pomáhali, až som bola sama prekvapená. Nejakí mladíci mu pomohli vstať a staršia pani im ponúkla, že ich odvezie na pohotovosť.“

Minule som bola v obchode a jedna pani kupovala zväzok mrkvy. Keď ho podávala predavačovi, hovorí jej: „Pani, zväzok predávame po päť kusov, vy máte len štyri. Zoberte si ešte jednu!“ Bolo tam veľa ľudí a predavač sa mal čo obracať. Nemusel si to ani všimnúť. Pani sa usmiala a poďakovala.

Poviete si, veď to je nič. Kvapka v mori, ale z kvapiek je more. Síce otrepaná fráza, ale pravdivá. Samozrejme, že dobré veci sa dejú aj v širších rozmeroch. Neviditeľní ľudia, deň čo deň robia veľa dobrých vecí, ktoré často už ani nevnímame, nevidíme, nepočujeme alebo berieme ako samozrejmosť. Dobrá správa pre nás je, že dobré veci sa ešte stále dejú. Nech v záplave zlých správ zvíťazia tie dobré a nie je to len rozprávka, ale skutočnosť.

A na záver ešte jedno veľké

ĎAKUJEM – redakčnej

rade, čitateľom

Smolenického posla,

všetkým Smoleničanom...

Bratsky a otcovsky+

Vladimír Kiš